

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

**Рецензија монографије
Digital Media Discourse in Linguistic Research
ауторке др Јасмине Ђорђевић, ван. проф.**

Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу бр. 90/1-15-2-01 од 23. марта 2022. године, именован сам за рецензента рукописа под називом *Digital Media Discourse in Linguistic Research* (*Дискурс дигиталних медија у лингвистичким истраживањима*), ауторке др Јасмине Ђорђевић, ван. проф., управнице Центра за стране језике Филозофског факултета у Нишу. Ради се о монографији која се бави питањем односа између дискурса као манифестације језика у дигиталним медијима и могућностима његовог проучавања помоћу различитих лингвистичких средстава.

На основу увида у преломљен и припремљен текст рукописа у PDF формату, констатујем да он садржи 255 страна, укључујући насловну страну, импресум, садржај, списак табела и слика, захвалност, предговор ауторке, увод, главни део рукописа подељен у два дела (први део даље у два поглавља, други у још девет) и библиографију на самом крају. Након уводних одељака, ауторка у свом предговору (стр. 1–6) упознаје читаоце са основним циљевима и структуром монографије, између осталог указујући на и образлажући све одлуке које је морала да донесе приликом израде рукописа, са посебним освртом на покушај налажења равнотеже између академског и практичног приступа у анализи дискурса дигиталних медија. Пре главног дела рукописа, следи још и кратки увод (стр. 7–10) у којем се наглашава разлика између интернета и светске мреже (енг. *World Wide Web*), те уводи појам критичке анализе дискурса као кључног алата за представљено истраживање.

Као што је већ речено, главни део рукописа је подељен у два дела, а они даље у два, односно девет поглавља. Први део монографије разматра дигитални аспект медија обрађених у тексту и дискурса присутног у њима, као и различите типове дискурса дигиталних медија. Други део монографије представља низ теоријских

приступа за анализу датог дискурса у оквиру лингвистичких истраживања. И први и други део рукописа, што и сама ауторка наводи у предговору, представљају својеврсну селекцију појмова, концепата и теоријских оквира неопходних за изучавање широког поља дигиталних медија. Рукопис је по поглављима организован на следећи начин:

1. *The digital in the media and in discourse* (стр. 13–44): даје дефиниције и објашњења најважнијих појмова и феномена везаних за дигитални аспект медија и дискурса у њима.
2. *Digital media discourse types* (стр. 45–101): пружа детаљнији увид у различите типове дискурса дигиталних медија, нарочито оне везане за дискурс на страницама посвећеним вестима, дискурс на друштвеним мрежама и дискурс на интернету уопште.
3. *Digital media discourse in linguistic research* (стр. 107–115): служи као уводно поглавље у други део књиге, наглашавајући потребу за новим приступом анализи дискурса у дигиталним медијима.
4. *Framing Theory* (стр. 117–126): представља прво од поглавља у којима ауторка анализира дискурс дигиталних медија полазећи од једног од постављених теоријских оквира, у овом случају теорије уоквиривања.
5. *The Theory of Newsworthiness* (стр. 127–138): представља теорију вредности вести и адекватно илуструје њену примену у анализи дискурса дигиталних медија.
6. *Discursive strategies* (стр. 139–150): представља дискурзивне стратегије и адекватно илуструје њихову примену у анализи дискурса дигиталних медија.
7. *Multimodal discourse analysis* (стр. 151–168): представља мултимодалну анализу дискурса и адекватно илуструје њену примену у анализи дискурса дигиталних медија.
8. *Sociocognitive Discourse Studies* (стр. 169–180): представља социокогнитивне студије дискурса и адекватно илуструје њихову примену у анализи дискурса дигиталних медија.
9. *Social Media Critical Discourse Studies* (стр. 181–195): представља критичке студије дискурса друштвених медија и адекватно илуструје њихову примену у анализи дискурса дигиталних медија.

10. *The Spiral of Silence* (стр. 197–205): представља концепт спирале ћутања и адекватно илуструје њену примену у анализи дискурса дигиталних медија.
11. *Data in digital media discourse analysis* (стр. 207–215): сумира основне поставке метода анализе података који би могли да буду коришћени у анализи корпуса формираних у сврху лингвистичких проучавања дискурса дигиталних медија.

Последњи одељак преломљеног рукописа добијеног на увид јесте библиографија, која почиње на 217. страници по пагинацији, односно 227. страници документа у PDF формату.

Монографија *Digital Media Discourse in Linguistic Research*, ауторке др Јасмине Ђорђевић, јесте резултат једног веома компетентног и надасве релевантног истраживачког подухвата, који својом рецентношћу попуњава донекле празан простор у овом пољу на нашем подручју. Поставити себи задатак да једну овако обимну и непрекидно еволуирајућу тему обрадите на задовољавајући начин, далеко је од једноставног и лако обављивог посла, што свакако иде на част ауторки. С тиме у виду, јасно је и да је таква студија у старту осуђена на одређене недостатке, али је начин на који се ауторка изборила са свим препрекама, о којима је врло отворено и аргументовано говорила у предговору, за сваку похвалу. Наравно да је, како и сама каже, код оваквих тема увек могуће додати још неки појам или неки теоријски приступ, али без обзира на све то, оно што овде рецензирану монографију чини изврсном јесте одличан одабир из мноштва концепата везаних за дискурс дигиталних медија и њихова још боља обрада. Посебно треба нагласити и успешно комбиновање академског и практичног приступа, о чему је такође било речи у предговору, и похвалити ауторкино настојање да примерима из праксе што је могуће више читаоцима приближи многе теоријске поставке представљене у књизи.

Имајући у виду све горенаведено, искрено верујем да монографија *Digital Media Discourse in Linguistic Research*, ауторке др Јасмине Ђорђевић, представља достојан прилог убрзано растућем пољу анализе дискурса дигиталних медија, али и издање које само по себи завређује пажњу шире публике. Данас, када смо сви, хтели – не хтели, „осуђени“ на употребу нових, дигиталних технологија, када четврта индустријска револуција диктира темпо наших живота, чини се да је потреба за адекватном и одговорном анализом и разумевањем дигиталних

садржаја све већа и већа. Рукопис попут овог представља више него потребно штиво за хватање у коштац са многим проблемима који се јављају у нашим покушајима да разлучимо шта је истина, а шта не у бескрајном дигиталном простору. Коначно, остаје ми само да на крају са посебним задовољством препоручим Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу да усвоји рецензију и одобри објављивање ове монографије.

У Нишу,
16. 5. 2022. године

Рецензент

др Милош Тасић, доцент
Машински факултет у Нишу